

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1052/2022
13.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Илије Јакимова, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Николе Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 8/22 од 15.04.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 582/22 од 07.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Јакимова, адвоката Николе Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 8/22 од 15.04.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 582/22 од 07.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 8/22 од 15.04.2022. године окривљени Илија Јакимов оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 7 (седам) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 17.12.2021. године па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција. Окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара која ће се извршити у заводу за извршење кривичних санкција или у одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од изречене казне затвора, при чему се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора. Представници оштећених су упућени да имовинскоправне захтева остваре у парничном поступку. Окривљени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и то трошкова судског паушала и неуропсихијатријског вештачења, па трошкови у том делу падају на терет буџетских средстава суда док ће о осталим трошковима суд одлучити накнадно посебним решењем када прибави податке о њиховој висини.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 582/22 од 07.07.2022. године одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Панчеву и жалба браниоца окривљеног Илије Јакимова, адвоката Николе Петровића, па је пресуда Основног суда у Панчеву К 8/22 од 15.04.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости, поднео је бранилац окривљеног Илије Јакимова, адвокат Никола Петровић, због повреде закона из „члана 6. ЗКП, члана 30. ЗКП, члана 88. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП“, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Илије Јакимова, адвокат Никола Петровић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 6. ЗКП, коју образлаже наводима да је у конкретном случају оптужба прекорачена тиме што је у изреци пресуде измењен чињенични опис дела из оптужног акта тако што је суд у изреци пресуде након речи „Српске православне цркве Свети Никола у...“, унео реч „Опову“.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници

Из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истовестности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела, који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно није повређен објективни, а ни субјективни идентитет оптужбе јер је чињенични опис у изреци првостепене пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужног предлога, у којем је у самом уводу као

место извршења, између осталих, наведено и Опово. Према томе, додајући у тачки 1. изреке пресуде, иза речи „Српске православне цркве „Свети Никола“ у ...“ назив града, конкретно града Опово, суд је изреку пресуде, само ускладио са чињеничним стањем утврђеним током доказног поступка и то у границама оптужног предлога, па таквим поступањем суда оптужба није прекорачена.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Јакимова, адвоката Николе Петровића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оценио као неосноване.

Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање преосталих навода захтева којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка 438. став 2. тачка 2) и повреду закона из члана 30. ЗКП и члана 440. ЗКП, коју бранилац означава као повреду закона из члана 88. ЗКП, јер наведене повреде закона не представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Јакимова, адвоката Николе Петровића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић